

“Ένα πρωινό, πού ανέβηκα στο διαμέρι-
σμα του Μαμαριώτατου να πάρω τους
φανόλους με τα υποχρηματικά έγγραφα
της Αεχισεισοπής εἰς τῶν ἄλλων ἐκκλησια-
στικῶν Ὑπερειῶν, (πού συνήδενε καὶ ἔβλεπε
μέ τὴν ψυχὴν τοῦ μισοῦ τοῦ βρεδνὸ
γαγνὲ μέχρι ἀρχαί μου καὶ μεσάνυχτα)
μοῦ χύει ὁ Μαμαριώτατος.

- Μποροῦμε νὰ δώσουμε ἀπὸ τὸ «Ταμειὸν
Ἀρωγῆς» τριάντα χιλιάδες δραχμὲς εἰς
πρόσωπο, πού βρεῖσεται εἰς μεγάλη ἀνάγκη,
ἄλλοι χωρὶς νὰ δώσῃ ἀπόδειξι, καὶ οὕτως
νὰ γραφῇ πονδρά τὸ ὄνομά του; Εἶναι,
παῖδί μου, ἡ κοινωτική του θέσις τέτοια, πού
δὲν πρέπει νὰ γίνῃ γνωστὸ τὸ ὄνομά του.

“Ὅτε σημαδεύῃ ὅτι οἱ ἀποχριστικοὶ πόροι
τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ἦσαν καὶ προσωπικά του
ἔσοδα ὡς Αεχισεισοπὸς ἀπὸ ἑροσταστίας κ.τ.κ.
καὶ τὸ εἶχε ὁ ἴδιος συστήσει, γὰρ νὰ ἀντι-
μετωπίσῃται εἰδικὲς περπτώσεις, πού δὲν προέ-
βλεπε ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Αεχισεισοπῆς. Καί
ποῦ διείδωτο μέ τὴν σύμφωνον γνώμην τρι-
μελοῦς Ἐπιτροπῆς.

“Ὅταν ὁ Μαμαριώτατος μέ εἶδε διστακτι-
κόν, εἰς νὰ δώσουμε καὶ χρήματα, χωρὶς εἰς
βιβλίον τοῦ Νομιστηρίου νὰ ἀναγραφῇ τὸ

ὄνομα τοῦ βοηθουμένου. (τὸ διμῶμαι ἔντρο-
ποιμαι πού τόν ἔγραφε δύσμοχη δέσι, λέτε καί
δὴν εἶχε τὸ διμῶμαι ἕνας ἀρχιεπίσκοπος νὰ
βοηθήσῃ ὅποιον ἐμῶνος ἔβρινε ἢ μάχισταρ
ταῖ προσωπικά του ἔσοδα.) φαγνιὰ μου λέγει.

- "Α, ἔχω πάτι χρήματα ἔδω (καί ἀνοίξε
τὸ θυρεὸν τοῦ γραφίου του) πού τὰ μαζεύω,
γὰ νὰ πληρώσω τὶς κοιλῶνις τῆς ΔΕΗ, νὰ
μοῦ βάλῃ ρῶμα στό στομάχι, στό χεῖρό.

(Ἡ ΔΕΗ εἶχε ἡμετεροδοτήσει δῶν ταῖ σπύτια
τοῦ Ὁρμου Ὑπερνίου, ἐκτός ἀπὸ τὸ σπύτι
τοῦ ἀρχιεπισκόπου, γὰτί ἦσαν ἀποιορ-
μένο ἀπὸ τὰ ἄλλα.)

Ταῖ βράβη καὶ μετεάει ἦσαν μόνον
22.000 δραχμῆς, διμῶμαι. Ληρυσίωσε καί
τὶς ἄλλες 8.000 δραχ. ἀπὸ τὸν μισθὸν του
τοῦ μπουῖ ἐμῶνος καί ἀνημετύπισε τῷ
κατάστασι. Μόνον πού ἐμῶνες τὶς
8.000 δραχ. καὶ ποῖος ἄλλος, ἀεθαλῶς, τὶς
στρεφίθυμε, τὸν μῆνα ἐμῶνον. Καί τὸ χέν
αὐτὸ γὰτί μιὰ μέρα πού εἶχε πάρει τὸν
μισθὸν του, τὸν βρῆκα στό δωμάτιό
του νὰ κατανέμησῃ εἰς θαυμαστάσια διάφορα ποσά,
γὰ μιὰ τυφλή, ἕναν ἀνάνηρο, κάποιον
χήρα... καί δὴν γὰ νὰ... διμῶμοχρῆδὴ μου λέγει.
- ἔχω τὴν ἀρχή, παιδί μου, ὅταν
ἔρχεται ὁ παινούργιος μισθός νὰ μὴ
μῆνῃ τίποτε ὑπόλοιπο ἀπὸ τὸν προηγου-
μενον.

“Οσο γὰρ τὶς μηχανὲς τῆς ΔΕΗ; Μὲ
ἔτρωγε ἡ στενοχώρια, πού δὲ ἔμεινε ἡ
ἐμὴν τὸ μαχουαίρι τὸ σὶτι στὸν ὄρμο
χωρὶς εἶμα τῆς ΔΕΗ καὶ δὲ βασανι-
φόρον ὁ Μαραυότατος ^{ἐνὶ χρόνῳ} μὲ ἐμὴν τὴν
γεννήτρια, πού πόττε-πόττε σταματοῦσε
καὶ χαλοῦσαν τὰ πρὸς ἡμᾶς τὸ ψυχο
του.

Πηγαῖνο λοιπὸν στὸν ἰδιαιτέρου γραμ-
ματῆα τοῦ Αἰχμεισίου τοῦ τοῦ Δίω.

- “Ἐπεὶ πού νὰ ὁ Μαραυότατος δὲ
πρόκειται ποτὲ νὰ μαζέψῃ τὰ χρέη-
τα τοῦ φητὰ ἡ ΔΕΗ γὰρ τὶς μηχανές.

Δὲν μπορεῖτε νὰ πείσετε τὴν ΔΕΗ,
πού ἔχει δώσει εἶμα δ’ ἴσα καὶ χωριουδάκι καὶ ἔξω,
νὰ ~~βάλῃ~~ τὸ εἶμα καὶ στὸ σὶτι
τοῦ Αἰχμεισίου Ἀδμῶν ὅπως ἔλα-
δος, χωρὶς νὰ ὑπερῶσῃ;

Καὶ ἡ ἀπάντησις εἶναι, μὴ ἔνα της-
γάνημα στὸ Γραφεῖο τοῦ τότε Διοικητοῦ
τῆς ΔΕΗ τὸ δέμα ταυτοποιήθηκε. Ἐπεὶ
ἀπὸ τότε εἶχε ἡ γεννήτρια εἶμα στὸ
σὶτι τοῦ ὁ Μαραυότατος.

Σ. Ε. Τ.

Αἰχμ. Αἰχμ.